

всички беспокойства; да ѹмѣймы да търпимъ значи да ѹмѣймы спокойно да живѣймы.

Но не само временно спокойствие полѹчвамы отъ търпѣніето: търпѣніето ни отвара вратата на вѣчния покой.

Така, сѣдѣш. благочестивы, който всичко поноса съ търпѣніе, той съ тѣй ще си спасе дѣшата; колкото повече търпимъ, толкозы по малко оставатъ въ насъ грѣхъветѣ. Отъ огъня златото става по свѣтланко; отъ търпѣніето нашата дѣша става по чиста.

Искате ли и на опытъ да видите че е спасително за дѣшата търпѣніето? посѣдшайте, какво разказва единъ праведенъ мѣжъ, който са сподобилъ да види тѣзи мѣста, гдѣто подиръ смъртта са покоятъ светитѣ.(1) На едно славно мѣсто той видѣлъ единъ човекъ и го попиталъ: Какво си правилъ на свѣта, и съ какво doby такъвъ мѣсто? Извѣхъ работникъ при единъ златъ човекъ, отговори той, и много работы отъ него търпѣхъ, до дѣто вѣхъ живъ сѣ гы търпѣхъ.—Послѣ той видѣлъ и дрѣгы чело-вѣкъ и той на толкозы славно мѣсто, и го попиталъ: ты какво върши на свѣта?—Извѣ мно-го врѣме болѣхъ, и съ търпѣніе поносахъ болката си.—Най сѣтнѣ той видѣлъ и дрѣгы чело-вѣкъ, но не на толкозы славно мѣсто, както пър-вытѣ, и него така попиталъ: ты какъ живѣ на

[1.] Гл. Прол. на 21 Юлія.